

**A Magyar Színház- és Filmművészeti Szövetség II. Konferenciája – Bozóki István
megnyitó beszéde – 1951. október 13.**

Bozóky István a Miskolci Nemzeti Színház igazgatója nyitóbeszédében három távirat tartalmát ismerteti, amelyeket a szövetség Rákosi Mátyásnak, Szovjetunió Művészeti Szövetségének és a Béke Világtanácsának küld. A táviratok fatikusak, arról szólnak, hogy van magyar színház- és filmművészet, mely mintának a szovjetet tekinti, céljának a béke megtartását.

Bozóki István: Tisztelt Konferencia!

A Konferencia elnöksége javaslatot tesz három távirat küldésére. Az idő előrehaladott volta miatt a táviratok tartalmát ismertetem csak röviden.

Az első táviratot Rákosi elvtársnak küldenők. (*Hosszantartó, meg-megújuló, lelkes, ütemes taps és felkiáltások: Éljen Rákosi!*), amelyben a Konferencia köszönetét fejezi ki azért a támogatásért, amelyben a Párt részesítette művészetünket és Szövetségünket is, s amelyben megfogadjuk Rákosi elvtársnak, hogy szívünk minden vérével, agyunk minden gondolatával, alkotó munkánk minden pillanatával népünket szolgáljuk, az emberiség ügyét szolgáljuk, a béke ügyét szolgáljuk, hogy ezzel a mi munkánkkal is erősebb bástyájává tesszük országunkat, a béke táborának.

A második táviratot a Szovjetunió Művészeti Szövetségének küldenők (*lelkes taps*), amelyben a Konferencia háláját fejezi ki a Szovjetunió felszabadító harcáért, háláját és köszönetét fejezi ki a szovjet művészek példáiért és gyakorlati segítségéért és amelyben leszögeznők, hogy harcunk a békéért, népünk jövőjéért, az emberiség haladásáért közös és e harcban büszkén vállaljuk magunkat a szovjet művészek fegyvertársainak, mert úgy érezzük, hogy népeink barátságának elmélyítéséért folytatjuk munkánkat, mert tudjuk, hogy ezzel őseink legszebb álmait, legjobb hagyományait és népünk óhaját váltjuk valóra.

A harmadik táviratot a Béke Világtanácsához intéznők (*hosszantartó, lelkes taps*), amelyben a Konferencia a magyar színház és film művészei nevében annak tudatában, hogy milyen hatalmas, agitatív erő van a színház és a film művészeinek kezében, világosan és félreérthetetlenül foglal állást a béke megvédéséért folytatott harcban. Úgy érezzük, hogy akkor vagyunk hűek nagy és szent hivatásunkhoz és akkor vagyunk méltóak népünk bizalmára és szeretetére, ha munkánkat az emberiség haladásának, népünk haladásának, a béke megvédésének szellemében végezzük. Ezért köszöntjük Konferenciánkról a Béke Világtanácsot és rajta keresztül minden művészt, aki alkotásaival, úgy mint nagy klasszikusaink, az emberiség közös ügyét, a haladás ügyét, a béke ügyét szolgálja. (*Nagy taps.*)

Jelzet: MNL OL P 2143-86. tétel – 1951.

A felszólalás géppel írt változata, aláírás és utólagos betoldások nélkül.